Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

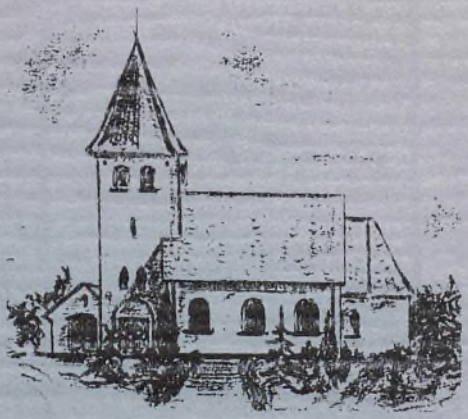

ØRNHØJ KIRKE

75 år

Indholdsfortegnelse

Side	4	Arbejdet i menighedsrådet *af Aage Andersen*
Side	7	Nogle tanker og ønsker *af Ernst Mølgaard Ottosen*
Side	10	Kirkegænger i Ørnhøj kirke gennem 75 år *af Chr. Thomsen*
Side	12	Kirkesanger i 32 år *af Knud Lauridsen*
Side	14	Min barndomskirke *af Finn Vejlgård Pedersen*
Side	17	Kirken og de unge *af Eva Bjerg Nielsen*
Side	18	En hilsen til Ørnhøj kirke *af Erik O. Nielsen*
Side	20	Ørnhøj søndagsskole *af Margit Mosegaard*
Side	22	FDF/FPF *af Jens Kongsgaard*
Side	24	Unge Hjem *af Erika og Holger Jensen*
Side	25	Ørnhøj KFUM & KFUK *af Birgitte og Ernst M. Lauridsen*

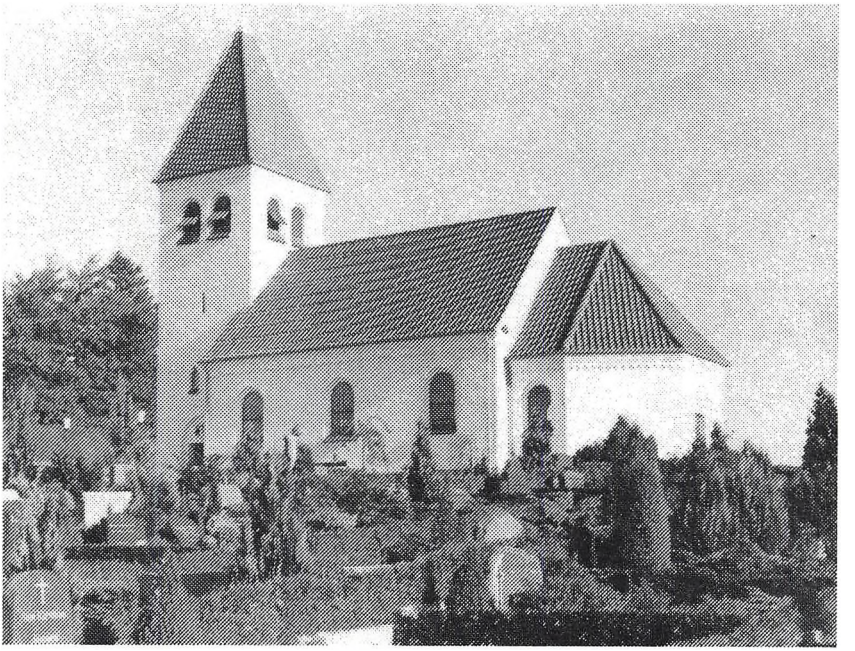

ØRNHØJ KIRKE

7. NOVEMBER

1915 - 1990

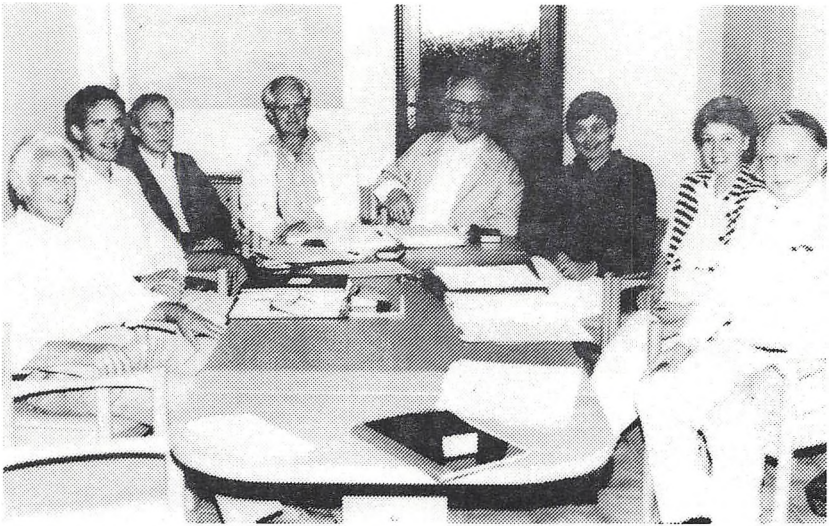

Menighedsrådet i jubilæumsåret.
Fra venstre:
Laurids Skov Thomsen, Torkild Nikolajsen, Henning Smed Nielsen, Karl Villadsen, Aage Andersen, Inger Jepsen, Marie Mikkelsen og Ernst Mølgaard Ottosen.

ARBEJDET I MENIGHEDSRÅDET

Arbejdet i menighedsrådet har gennem årene ændret sig. Da vi for 25 år siden lavede et jubilæumsskrift, havde menighedsrådet 3-5 møder årligt. Møderne dengang var under afslappede former, uden en egentlig dagsorden. Et sådant møde kunne godt trække ud, når sognets ve og vel skulle ordnes ind imellem, vi ordnede, hvad der skulle ordnes. Den mødeform havde sin charme, men det er ligesom, det ikke slår til i dag. Vi har årligt 10 faste møder + diverse møder i menighedsrådsforeningen, provsti m.v. Hvad er så grunden? Der er selvfølgelig flere, men en af dem er, at der er en jævn strøm af cirkulærer, bekendtgørelser og meddelelser fra stift og provsti.

Den øgede aktivitet, der for alvor tog fart i slutningen af 1960erne har smittet af på arbejdet omkring kirken, men vort dejlige kirkerum deroppe på bakken, er stadigvæk det samme. Her kan man gå ind og opleve den særlige form for fred og stilhed, som nu en kirke byder på. En fred og stilhed, der for den enkelte kan være en lise i et forjaget samfund.

Strukturmæssigt er vort sogn også blevet flyttet noget rundt de sidste 25 år. Vi var oprindelig tilknyttet Ulfborg-Hind Herreds provsti. Ved kommunesammenlægningen blev vi flyttet til Herning provsti. For få år siden blev der her i stiftet oprettet et nyt provsti, Aulum provsti, og i dette provsti befinder vi os i dag, og vi befinder os godt, da provstiet består af 3 jævnbyrdige kommuner, Vinderup, Aulum og Trehøje.

Som bekendt fik kirken af nu afdøde Chr. Vad skænket et orgel. Kort tid efter opstod der problemer med orgelet. Det viste sig at være fugt og for store temperatursvingninger, der var ved at ødelægge det nye orgel. Isolering af orgelrum, konstant temperatur og god udluftning var, hvad der skulle til, hvis vi ville bevare orgelet. Vi havde ikke penge på budgettet, men gennem overskydende ligningsmidler blev sagen klaret inden for ganske kort tid.

Et af de større arbejder, menighedsrådet har givet sig i kast med, har været regulering af kirkegården. Regulering af en kirkegård er ikke noget et menighedsråd "bare gør". Som daværende provst Sommer sagde til os: Det er vigtigt, at det bliver gjort med nænsom hånd, og at I får fortalt de pårørende, hvad det er, I vil. Det har menighedsrådet prøvet at efterleve, og vi synes, resultatet er blevet godt.

I begyndelsen af 1950erne rejste provst Exner fra Hald ved Randers rundt i det ganske land og lavede frivillige fredninger omkring vore kirker, hvor det kunne lade sig gøre. En sådan "Exner fredning" blev også lavet ved Ørnhøj kirke. Da der i 1970erne blev bygget meget i Ørnhøj, mente provstiet, at menighedsrådet skulle erhverve det område, der var inde under fredningen, og vi købte så

ca. 1 td. land af Laur. Andersen. Dette stykke jord kunne vi ikke bare lade ligge. Det medførte så, at menighedsrådet fik lavet tegninger til parkeringsplads og indgang mod nord. Samtidig fik vi kloakeret og rettet skellet mod vest op, hvilket så igen medførte, at vi kunne åbne for en ny række grave mod vest. I jubilæumsåret arbejder vi med, hvordan arealet, der er sået til med græs, kan indrettes til kirkegård. Her må vi tage hensyn til, at urnebegravelser nu er ved at blive almindelige, og at der er mennesker, der ønsker at blive begravet på "de ukendtes kirkegård".

Byggeriet ved kirken, som vi har arbejdet med de sidste 5-6 år, er nu så vidt, at vi skal kunne påbegynde arbejdet i sidste halvdel af 1991.

Ørnhøj kirke har efter Kathrine Jakobsen, Vildbjerg, arvet 300.000 kr. Arvesagen er lige afsluttet i august måned i år. Pengene er øremærket, de skal bruges til et klokkespil. Menighedsrådet arbejder nu med sagen, men det vil blive vanskeligt at få det gennemført til jubilæet, da det skal godkendes af provsti, stift og ministerium.

Anna og Osvald Pedersen, der har skænket flagstangen ved kirken, har, såfremt det kan godkendes, givet penge til et tårnur. For tiden ligger tegninger og overslag til behandling i de kirkelige instanser. Vi håber meget, det vil lykkes at få uret op til jubilæet den 7. november.

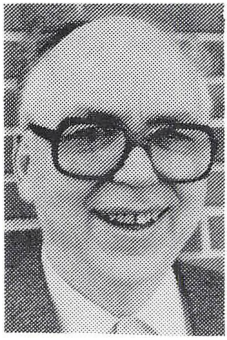

Aage Andersen

NOGLE TANKER OG ØNSKER

i anledning af Ørnhøj kirkes 75 års jubilæum

Da kong Salomo i sin tid indviede det prægtige tempel i Jerusalem, sagde han bl.a.: "Men kan Gud da virkelig bo på Jorden? Nej, visselig, Himlenes Himle kan ikke rumme dig, langt mindre dette hus, som jeg har bygget! Men vend dig til din tjeners bøn og begæring, Herre min Gud, så du hører det råb og den bøn, din tjener i dag opsender for dit åsyn; lad dine øjne være åbne over dette hus både nat og dag, over det sted, hvor du har sagt, dit navn skal bo, så du hører den bøn, din tjener opsender, vendt mod dette sted!" *(1.Kong. 8,27-29).*

Når vi taler om kirken som Guds bolig eller Guds hus, så ved vi godt, at det på en måde er en primitiv tankegang, hvis vi ville tage ordene bogstavelige. "Ingen har nogen sinde set Gud; den enbårne, som selv er Gud, og som er i Faderens favn, han er blevet hans tolk", skriver Evangelisten Johannes. *(Johs. 1,18).* Gud går ud over vor fatteevne. Himlenes Himle kan ikke rumme ham, men han har givet sig til kende, har talt til os og handlet med os i sin Søn Jesus Kristus. Vi skal ikke forsøge at begrænse Gud på nogen måde i vore tanker, heller ikke ved at tale om særlige mødesteder. Gud kan vi møde overalt. I bønnen kan vi søge kontakt med ham, hvor vi end befinder os. Men der er en rig velsignelse i at møde ham sammen med andre. Vi er henvist til hinanden og skal derfor også møde Gud i den fælles gudstjeneste. Her ved vi naturligvis, at det ikke er selve kirkebygningen, der er det afgørende. "Herrens kirke er på jord nu og indtil verdens ende overalt, hvor Gud vil sende kraftens Ånd med nådens ord. *(Sl. nr. 307).*

Men når vi besinder os på det, så er der god grund til at være taknemmelige over, at vi har Ørnhøj kirke at samles i til gudstjeneste og de kirkelige handlinger. Selv om den sande kirke ikke er de ydre kirkehuse, så holder vi dog af disse bygninger, der kaldes

"kirker", som af vore hjem. Ligesom korset knejser over kirkespir, således er vi samlet under korsets mærke, og han er midt iblandt os, hvor to eller tre er forsamlede om hans navn . *(Mt. 18,20).*

Af de 75 år, hvor Ørnhøj kirkes klokke har kaldt ud over sognet, har jeg fået lov at gøre tjeneste som præst i de 21 år. Allerede når man kommer kørende, ser man, hvor smukt og indbydende Ørnhøj kirke ligger på et højdepunkt i landskabet. Og når man gør tjeneste som forkynder, må man gang på gang prise sig lykkelig over den fine akustik i kirken. Hele rummet er som et hjælpende redskab for stemmen og giver en fin klangbund for orgelspil og salmesang.

De mange gode minder, der er knyttet til kirkerummet, fordi jeg der har været sammen med menigheden i glæde og sorg, ved bryllupper og begravelser, ved højtider og søndagens gudstjenester, gør naturligvis sit til, at Ørnhøj kirke har sat sit gode præg i mit sind.

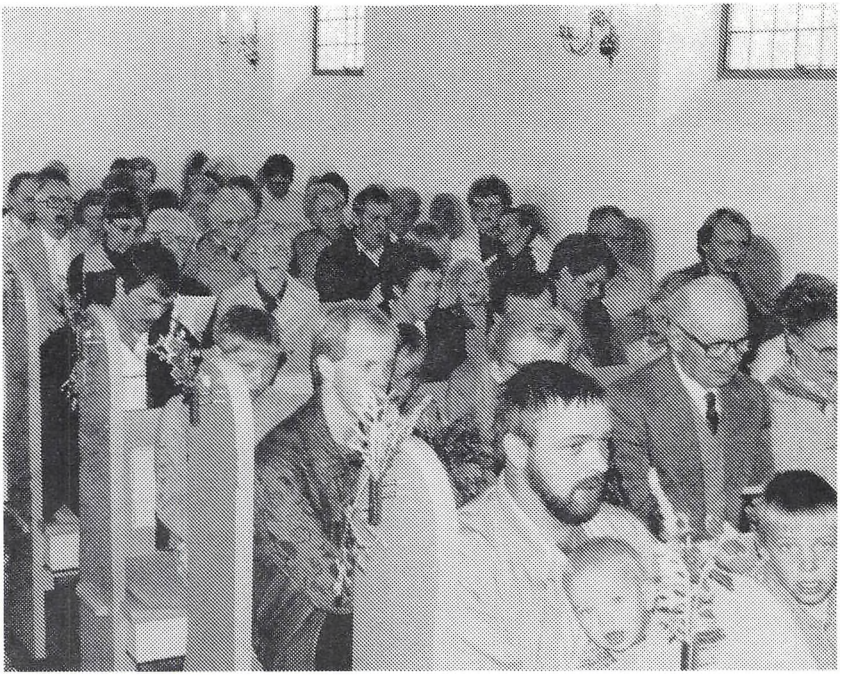

Fra høstgudstjenesten den 23. september 1990.

Der er noget, som ikke kan slettes, så længe jeg lever. Det bedste, som man kan ønske for en kirke er, at evangeliet må lyde rent og klart, og at sakramenterne må blive forvaltede efter Herrens bud og altsammen under hans velsignelse. Her gælder Jesu ord: "Uden mig kan I slet intet gøre". Men samtidig må vi ønske, at kirken må blive brugt flittigt. Kirkens største pryd er en stor menighed. Jeg vil gerne i overensstemmelse med evangeliet gøre mit til, at alle må føle sig hjemme og velkomne der, at ingen er foretrukket og ingen udelukket fra det gudstjenstlige fællesskab, der finder sted i Ørnhøj kirke. Det glæder mig, at der er opbakning for den tankegang, at kirken altid skal være i smuk, vedligeholdt stand, ja, at den også må følge med tiden, hvad udbygning angår. Da jeg kom hertil, var menigheden trofast til at slutte op om gudstjenester og kirkelige handlinger. Det er den stadig. Jeg vil ønske for fremtiden, at Ørnhøj kirke må som Guds hus være et uundværligt hjemsted for mange, mange mennesker. Måtte da Ørnhøj kirke, fordi den er Guds hus og vi hans børn, blive os lige så uundværlig til brug, som den er det til at sætte sit præg på landskabsbilledet. "Lyksaligt det folk, som har Jesus til drot, Marias søn, som søskende hans har de alle det godt i lys og løn: Guds-freden i hjerte, Guds ord i mund, med herlighedshåbet i allen stund, thi de, som Gud Faders udkårne, har børneret med hans enbårne".

Ernst Mølgaard Ottosen
sognepræst

KIRKEGÆNGER

i Ørnhøj kirke gennem 75 år

Som barn overværede jeg grundstensnedlæggelsen, og i tiden derefter fulgte jeg byggeriet, til Ørnhøj kirke i 1915 stod færdig.

Som jeg husker det var folk dengang glade for at få deres kirke. Der var lang vej fra Askov og Nørhede til Nørre Omme kirke, som dengang var sognekirken. Transportmidlet var for de fleste "gå-ben".

I tiden efter Ørnhøj kirkes indvielse - også efter den havde mistet nyhedens interesse - var kirken til højmesse altid fyldt. Som dreng måtte jeg, når jeg var med mine forældre i kirke, som regel nøjes med en udtræksbænk. Disse bænke gik meget stramt, og en søndag lykkedes det mig ikke at få den helt ud. Det har nok været en noget streng time for mig, for under altergangen listede jeg mig til at tage en helt udtrukket bænk. Det blev selvfølgelig opdaget, men vedkommende, hvis bænk jeg havde taget, smilede venligt og indforstået til mig.

Vi har altid haft og har stadigvæk en god kirkegang i Ørnhøj, men også her hos os er tallet på kirkegængere faldet. Som tidligere nævnt var kirken fyldt, når det var højmesse, og det holdt sig til efter 2. verdenskrig. Hvorfor er det gået sådan?

Måske har de to verdenskrige og depressionsårene lagt et vist tryk på mennesker og tilskyndet dem til at gå i kirke. Måske dette, at mennesker dengang ikke havde så meget at gå til, også betød noget. En ting, som også havde nogen betydning, var nok, at de, der kørte til kirke, altid sørgede for, at vognen (hestevogn) var fyldt. Var der plads til overs, blev der sendt bud til naboen. På den måde blev mange mindet om, at nu var der gudstjeneste. Minder vi i dag hinanden om, at på søndag skal vi i kirke?

Nogen vil måske nu spørge: Hvad gjorde I egentlig ved hestene, mens der var gudstjeneste? Nogle staldede op på mejeriet. Andre

lod karlen køre hjem, og så hentede han kirkegængerne igen efter gudstjenesten.

Men tilbage til det faldende tal på kirkegængere. Jeg har nævnt, hvad jeg tror, der kan have tilskyndet mennesker til at gå i kirke, men i vor tid er det anderledes. Der er meget, der trækker væk fra kirken. Penge og gode kår driver ikke folk i kirke. Selv om gudstjeneste i radio og TV er et gode, kommer vi nok ikke uden om, at det holder nogen hjemme.

Vi har altid haft gode præster i Ørnhøj. Den præst, der har betydet mest for mig, er nok pastor Jørgensen. Jeg var helt ung, da han var præst her. Vi unge havde ikke meget at gå til. Om vinteren en aften til gymnastik og om sommeren en aften til fodbold. Pastor Jørgensen, der var meget musikalsk, samlede mange unge, og sangen havde en fremtrædende plads, når vi var samlet. Det, at vi mødte vores præst under den form, tilskyndede os vel også til at gå i kirke om søndagen.

En ting, som er forsvundet fra vor kirke, er skriftemål før højmessen. Det var før i tiden sådan, at de mennesker, der ønskede at gå "til alters", et kvarter før højmessen begyndte, mødtes i kirken til skriftemål. Der går nok flere "til alters" i dag, og det er glædeligt, men har altergangen den samme betydning for det enkelte menneske, efter at skriftemål før højmessen er forsvundet?

Chr. Thomsen

KIRKESANGER I 32 ÅR

Da jeg den 1. september 1957 begyndte som kirkesanger her i Ørnhøj, stod jeg på ret bar bund, for nogen egentlig sanguddannelse havde jeg ikke, men noderne kunne jeg, og jeg kunne også spille lidt violin, og havde jeg ikke kunnet det, ved jeg ikke, hvordan jeg skulle have fået lært alle de melodier, som der er brug for som kirkesanger.

Mange timer gik de første år med at indøve nye melodier. At være kirkesanger er noget i retning af at prøve at være en folkets mand, for hele kirkesognet med alle dets forskellige mennesker hører jo kirken til, og man vil gerne gøre det så godt for hver især, som man kan.

Som kirkesanger melder det sig af og til: "Er du egentlig værdig til dette arbejde, når du er den, du er?" Det kan være troen, som man somme tider mener, der er for svag, for man er jo kun et menneske af kød og blod. Det kan også være ens tankegang, der ikke altid er for ren. Man må jo også rette sig efter, at der når som helst kan blive kaldt på en, for et dødsfald kan komme når som helst, enten man er indstillet på det eller ej, og somme tider har man lagt sine egne planer for samme tid, som man skal være i kirken.

Når jeg i dag, cirka et halvt år efter, at jeg er holdt op som kirkesanger, sidder og skriver disse linier, så er jeg glad for, at jeg efter 32 års virke ved kirken stadigvæk er glad for at komme der, for nu kan jeg bare sidde og slappe af og synge med, så godt jeg kan, og høre efter det, der bliver sagt ved alter og på prædikestol.

Da jeg havde mit arbejde ved kirken, var der altid noget, der skulle huskes, og så kunne det somme tider godt knibe med at få det ud af prædikenen, som prædikenen havde fortjent.

Man kan også somme tider føle, at man bliver for hård, og det hele bliver for mekanisk, når man er medvirkende ved en begravel-

se. Efter hvad jeg løseligt har regnet ud, har jeg været med til lidt over fire hundrede begravelser, og man har jo sit at passe, men alligevel skulle det jo gerne være sådan, at man kan vise ærbødighed over for afdøde og venlighed over for de pårørende.

Vi har i vor salmebog en salmeskat så stor, som der vel ikke findes mage til i den hele verden, for vi har noget til hele året, som fortæller noget om alle årets tider, og som samtidig er grundfæstet i den kristne tro. Hvis vi tænker på julen, så begynder vi med at synge *"Det kimer nu til julefest, det kimer for den høje gæst"*.

Vi ved allesammen, hvem den høje gæst er. Går vi videre til påsken, passer det hele lige så godt, når vi synger *"Stat op min sjæl i morgengry"*. Det samme gælder for pinsen med salmen *"Nu bede vi den Helligånd"*. I den salme er der noget, som skulle hjælpe os til at holde fast om hele det kristne budskab.

Som mangeårig kirkesanger er det, som om der kommer et frisk pust i det hele med de skønne højtidssalmer.

Til sidst vil jeg gerne sige en stor tak for godt samarbejde med kirkens betjening - menighedsråd og hele menigheden.

Knud Lauridsen

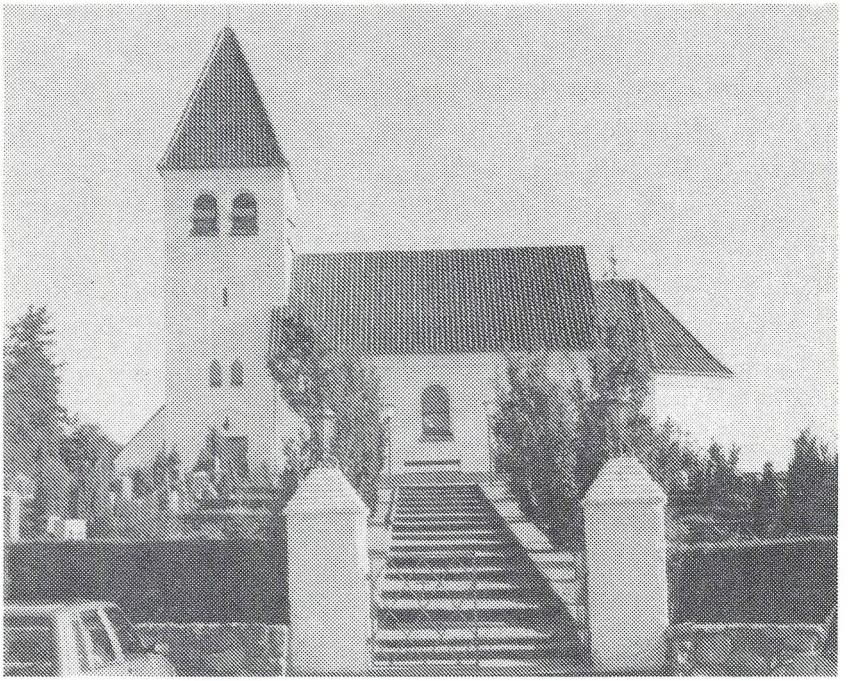

MIN BARNDOMSKIRKE

En hilsen til Ørnhøj kirke i anledning af 75 års jubilæet

Erindringer er noget, der kommer i glimt. Det er derfor ikke så let pludselig at skulle fange og fastholde dem på papiret.

Imidlertid er noget af det første, jeg kommer i tanke om, lyden af kirkeklokkens klang. På "Bjergbo", Torstedvej 4, kunne vi høre morgen- og aftenringningen. Den lyd har jeg endnu i ørerne, så vel det indre som det ydre!

Ganske vist skriver Grundtvig i sin salme om kirkeklokken (Kirkeklokke mellem ædle malme), at "den ikke er støbt til hoved-

stæder, men til den lille by. Her høres den overalt". Det sidste er rigtigt, men ikke det første. Heldigvis er der også kirkeklokker i den store by, som melder dagens begyndelse og når solen synker og ligeledes kalder sammen til gudstjeneste.

Med min barndomskirke forbinder jeg ikke kun klokkeklang og lydindtryk. Fra Ørnhøj kirkes indre er der også *synsindtryk*, der står prentet i mit sind.

Getsemane-billedet ved alteret virker stærkt. Ifølge de kloge er

det vist ikke noget stort kunstværk. Men for mig er det nu engang knyttet til Ørnhøj kirke og dér gør billedet indtryk. Det viser den svage Jesus, der må styrkes og trøstes af englen. Sådan som vi også engang imellem må det, når vi sidder i kirken.

Og så er der *farverne!* På træloftet og bænkene! Grå - vistnok med en nuance af noget blåt. Hver gang jeg kommer ind i en landsbykirke et eller andet sted i Danmark og ser den farve, så er jeg med det samme i tankerne tilbage i Ørnhøj kirke. Ja, sådan kan man bære kirken med sig i sin "bagage". Pludselig er den der - i et glimt.

Faktisk er det en skrækkelig formulering, når jeg - på opfordring - skriver "min" om Ørnhøj kirke. Heldigvis er der ingen kirke, et menneske kan kalde for sin egen. Kirken er vi jo altid flere om. Derfor må vi sige "vores" og "alles" om den. Ikke "min" eller "deres".

Ørnhøj kirke er vi mange om at kunne kalde barndomskirke. Og ikke kun barndommens, men alle livets facetter har relation til kirken. For den Herre, vi samles om der, kendte selv til det hele - lige fra angsten i Getsemane have til livsglæden og den fornøjelige fest ved brylluppet i Kana.

Finn Vejlgård Pedersen
sognepræst v. Hyltebjerg kirke, Vanløse

KIRKEN OG DE UNGE

"Hvor ligger jeres kirke altså flot der på toppen af bakken", er der mange, der har sagt. Indrømmet, vi har da en flot kirke!

De ydre rammer om Ørnhøj kirke er helt perfekte. Men kirken er jo ikke kun en bygning; vi, menigheden er også en del af den, og det er op til os, om de indre rammer også bliver perfekte. Det er de kun, hvis der er en blanding af børn, unge, lidt ældre og gamle. Her er det nok os unge, der svigter lidt!

Som så mange andre unge mennesker, kan jeg godt have lidt svært ved at komme op i kirke søndag morgen, hvis det er blevet sent lørdag aften. Men det er bare et spørgsmål om at tage sig selv i nakken og komme afsted!

En ting, der efter min mening gør det rart og ikke spor kedeligt at gå i kirke er, at have nogen at følges med. Ikke bare familien, men i lige så høj grad jævnaldrende venner.

At aftale med nogen at drikke morgenkaffe sammen og følges ad til kirke, at sidde sammen, synge sammen og opleve gudstjenesten sammen, at have tid til en sludder med både unge og ældre udenfor kirken bagefter er nogle af de ting, jeg vil huske fra Ørnhøj kirke senere. Ting, der har gjort, jeg ikke synes, det er spor kedeligt at gå i kirke, som så mange unge ellers synes.

Lige siden jeg var helt lille, har Ørnhøj kirke været en naturlig del af min tilværelse. Ikke kun om søndagen til gudstjeneste, men lige så meget til hverdag, hvor jeg i kraft af først farfars og siden fars job som graver, har aflagt utallige små visitter deroppe; om det så var for at få en besked, låne bilnøglerne, udfylde en ventetid eller bare for at hyggesnakke!

75 år er en pæn alder, men i kirkesammenhæng er Ørnhøj kirke endnu ung.

"En ung sjæl i et ungt legeme". Det må være vores - menighedens - og ikke mindst vi unges opgave, at "sjælen" i Ørnhøj kirke ikke bliver gammel og træt, men at den kan holde sig ung mange år endnu!

Eva Bjerg Nielsen

EN HILSEN TIL ØRNHØJ KIRKE

fra I.M.'s samfund i Ørnhøj i anledning af 75 års jubilæet

I kirkelige sammenhænge er en kirke på 75 år jo stadig en ung kirke, skønt størsteparten af Ørnhøjs borgere ikke kan huske, den er bygget.

Vi i Indre Missions samfund har altid glædet os over, at det er et klart evangelium, der er blevet forkyndt, takket være de præster vi har haft.

Og vi glæder os også over, at selv om vi har to kirkelige retninger i vort sogn, - grundtvigsk og Indre Mission - så har vi altid

kunnet stå sammen om vor kirke, uden de skarpe skel, vi ser mange andre steder i vort land.

Derved kommer vi til at tænke på Jesu ypperstepræstlige bøn om, at vi alle må være et, ikke ens, men et, og derfor kan der være mange ting, vi kan se forskelligt på, men når det er vor kirkes ve og vel, kan vi stå sammen.

Vi må også stille det spørgsmål: Hvem og hvad er en kirke? Og derved kommer vi til at tænke på Grundtvigs salme *"Kirken den er et gammelt hus"*, vers 3:

Vi er Guds hus og kirke nu
bygget af levende stene,
som under kors med ærlig hu
troen og dåben forene.
Var vi på jord ej mer end to,
bygge dog ville han og bo
hos os i hele sin vælde.

Der får vi svaret på, hvad kirken er, det er alle os døbte mennesker, der samles i kirken, uden os var det et tomt hus, men modsat blev kirkebygningen taget fra os, kan vi stadig samles om Guds ord, og så er kirken os, kirken af de levende stene.

Vi er glade for vor kirke, og håber den aldrig bliver taget fra os.

Vi ønsker at Guds rige velsignelse altid må hvile over vor kirke, og at der også fremover må lyde et klart og helt evangelium ud fra den.

Kærlig hilsen
Indre Missions Samfund

Erik O. Nielsen

Barnedåb i Ørnhøj kirke.

ØRNHØJ SØNDAGSSKOLE

"Lad de små børn komme til mig". (Mark. 10,14)

"Mig er givet al magt i Himmelen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer". (Matth. 28,18-20).

I overensstemmelse med disse bibel-ord er det søndagsskolens formål at forkynde evangeliet om Jesus Kristus for børnene. Sådan har det også været for Ørnhøj Søndagsskole i nu snart 80 år.

De ydre rammer om søndagsskolen er Missionshuset, hvor ca. 20 børn i alderen 3-13 år og deres ledere mødes samtidig med, at der er højmesse. Børnene bliver delt op i to grupper - efter alder. I grupperne arbejdes der med bibelteksten til den pågældende dag. Der synges meget med de mindste børn. De største kan vældig godt lide leg og konkurrencer med bibelske temaer. For begge grupper læses en fortsat historie. De mindste får et glansbillede med et bibelsk motiv hver gang, de møder op - ekstra præmie for hver 5. og 10. gang. I gruppen med de store børn uddeles en bogpræmie for hver 10. gang. En gang imellem ser vi en film eller gør noget andet i samlet flok. Nogle af børnene har også haft dejlige oplevelser på Holmsborg sommerlejrene.

Vi er i søndagsskolen meget taknemmelige for menighedsrådets velvillighed over for vort arbejde, bl.a. ved betaling af Børnebladet.

Det er vort ønske, at den kommende tilbygning ved Ørnhøj kirke må være med til at skabe endnu bedre rammer om kirkens børnearbejde.

Med et citat fra Ellen Lissners digt *"Vor gamle Kirke"* ønskes hjerteligt tillykke til os alle med Ørnhøj kirkes 75 år!

Vi beder vor kirke bestandig må
midt i vort sogn og dets slægter stå,
at Gud vi aldrig må glemme!

Margit Mosegaard

FDF/FPF

Træt, møgbeskidt og lykkelig på en sommerlejr.
Fyre dårlige vittigheder og hjemmelavede sketch af.
Snakke alvorligt med en voksen eller en rigtig kammerat.
Klæde sig ud, så selv ikke mor kan kende dig.
Være til gudstjeneste med 15.000 andre på Sletten.
Være til gudstjeneste sammen de de andre fra kredsen i Ørnhøj kirke.

Det var stumper fra en 50 årigs hverdag, når man har et mål med aktiviteter for børn og unge i FDF/FPF.

Lidt fra kredsens dagbog i jubilæumsåret:

17. jan.	Byggemøde.
29. jan.	Kredsaften, vi arbejder med vores missionsprojekt Abudja, vi laver smykker, sparebøsser og spiser eksotiske frugter.
19. febr	Kirkeaften.
10. mar	Leder- og bestyrelsesfest.
13. mar	Sing-inn, vi lærer nye sange i March og Lejr.
17.-18. mar	Puslingelejr.
22. mar	Ledermøde.
5. apr	Hardsysselaften, leder og bestyrelsen.
11. apr	Byggemøde.
23. apr	Vi sælger lodsedler.
28. apr	Loppemarked.
29. apr	Væbnerne ta'r 30 km mærket.
15. maj	Kredsledermøde i Haderup.
18.-19.-20. maj	Væbnerlejr ved Flyndersø.

19. maj	Tumlingestævne i Haderup.
	Piltestævne i Hjerm.
21. maj	Bestyrelsesmøde.
29. maj	Landslejrorientering i Gimsing.
9. juni	Torvedag. - Puslingestævne i Struer.
15.-16. juni	Væbnerlejr på Skovly.
17. juni	Indvielse af Skovly.
26.-29. juni	Sommerlejr for puslinge og tumlinge.
6. aug	Ledermøde.
9. aug	Udvalg til kredsweekend planlægger.
14.-15.-16. aug	Lederskole på Hardsyssel.
20. aug	Sæsonstart.

Kredsen består lige nu af ca. 55 børn i alderen 6-14 år, 14 ledere, en bestyrelse på 5 + vores løse medhjælp til flaskesortering, byggeri, tanter til lejre og den trofaste flok som altid støtter os i og med forbøn.

Trods denne til tider voldsomme aktivitet, er målet og sigtet det samme, vi skal møde børn og unge med evangeliet om Jesus Kristus. Dette sigte er let at bevare med en god forbindelse til vores kirke, læs: præst, menighedsråd og kirkebetjening.

Modtag, med håb og tro på et fortsat godt samarbejde, Ørnhøj FDF/FPF's hjerteligste lykønskning til vores jubilerende kirke.

Jens Kongsgaard
kredsleder

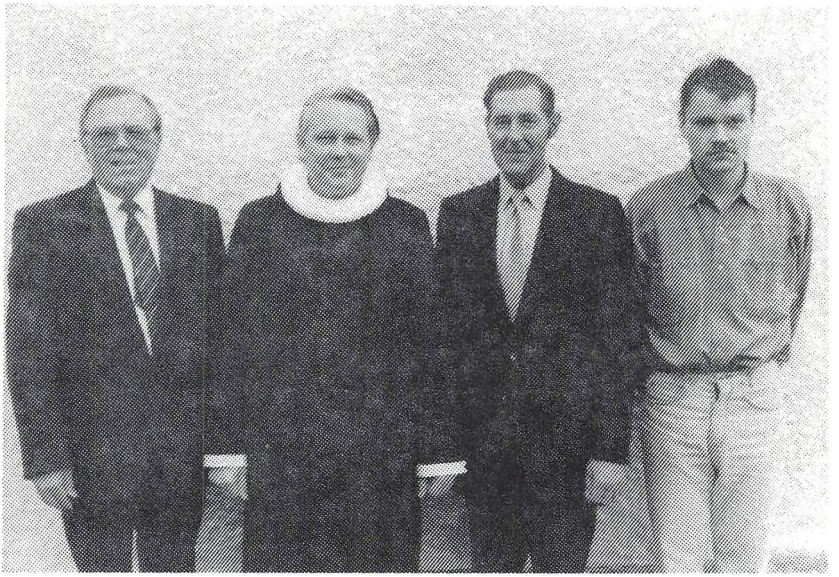

Kirkebetjeningen i jubilæumsåret.
Fra venstre:
Kirkesanger Gunnar Borritz, sognepræst Ernst Mølgaard Ottosen, graver Erik O. Nielsen og organist Thor F. Kørber.

UNGE HJEM

Her i Ørnhøj er vi en kreds på ca. 20-25 voksne, som kan samles til vort faste, tilbagevendende programpunkt i Unge Hjem: Bibelaftenen, den første onsdag hver måned. Her diskuterer vi efter bedste evne bibeltekster. Vi bruger diverse bibelpjecer og berører ofte tidens aktuelle emner.

Derudover arrangerer vi i årets løb fest-, familie-, kirke- og debataftener. Familieaftenerne, som vi har 2-3 af i årets løb, starter altid med fællesspisning, enten inde eller ude. Til nogle af fami-

lieaftenerne inviterer vi talere udefra, men ofte underholder vi hinanden med f. eks. teater, hattefest eller måske bålhygge.

En eller flere gange i sæsonens løb indbyder vi til debataftener, hvor en foredragsholder kommer med et oplæg over et emne, som vi ønsker belyst. En sådan debataften kunne foregå på Ørnhøj skole, men derudover anvender vi også missionshuset og hotellet som mødested.

I to perioder har Ørnhøj Unge Hjem haft en repræsentant i menighedsrådet, og i indeværende periode har vi på en liste fælles med FDF/FPF og KFUM & K fået valgt et medlem i menighedsrådet.

I et lille sogn som vort har vi erkendt nødvendigheden af samarbejdet med andre, men også set de muligheder, der ligger heri; nemlig at få kendskabet til kristent arbejde og Unge Hjem formidlet til så stor en kreds som muligt.

Erika og Holger Jensen

ØRNHØJ KFUM & KFUK

Det er især i dette jubilæumsår en stor glæde at få lov at skrive om Ørnhøj KFUM & KFUK. Der er nemlig sket det længe ventede, at der i dette forår er startet en klub for 6. og 7. klassetrin. Klubbens

navn er "Din klub - Spiren" og her samles én aften om ugen nogle unge fra disse klasser sammen med ledere, som alle har deres vante gang i Ørnhøj KFUM & KFUK.

Også et kor har været en af aktiviteterne i dette år. Her består repertoiret af friske sange/salmer med bibelsk indhold, der synges én- eller flerstemmigt og ledsages af klaverspil. I skrivende stund holder koret en pause, men mon ikke det "opstår" igen senere?

Selve grundstammen i alt dette er vore tirsdagsmøder, hvor vi samles rundt om i hjemmene eller i vores "STUE" i missionshuset. Bibelaftenerne er nu, som i årene før, det grundlæggende i arbejdet. Herudover spænder programmet vidt fra ture i det grønne, weekends, fester, filmaftener, debataftener, sangaftener og sportsaftener.

Selv om vi er unge, kan vi selvfølgelig også godt lide at være sammen med dem, der er lidt ældre. Derfor deltager vi i en del mødeaftener, som afholdes af Indre Mission eller Unge Hjem.

1990 er også året, hvor KFUM & KFUK igen har skiftet formand. Dette er sket flere gange i årenes løb, men værd at bemærke er, at det denne gang er en ung "ugift" herre, der har overtaget styret. Vi er overbeviste om, at det er et godt skifte, der giver ekstra skub i vort arbejde for at endnu flere må møde Jesus som vejen, sandheden og livet.

Vi ønsker at byde endnu flere unge velkomne i foreningen og går forventningsfuldt fremtiden i møde.

Birgitte og
Ernst M. Lauridsen

Jubilæumsskriftet er udgivet af Ørnhøj Menighedsråd
og redigeret af Aage Andersen,
Inger Jepsen og Henning Smed Nielsen.
Foto: Egon Jepsen.
Tryk: J K Offset, Vildbjerg.

Tak for indlæg til jubilæumsskriftet.